

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3085/2021
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Стеван Вигњевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Копања, адвокат из ..., и ГГ из ..., чији је пуномоћник Милорад Гузина, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 303/21 од 18.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 303/21 од 18.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 303/21 од 18.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 303/21 од 18.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 9153/17 од 24.06.2020. године, исправљена решењем тога суда П 9153/17 од 25.12.2020. године, којом је одбијен тужбени захтев тужилаца за утврђење права службености колског и пешачког пролаза, као сувласника повласних парцела кп бр. .../... и кп бр. .../... КО ..., и свих њихових правних следбеника, у ширини од 2,5м, преко парцела тужених кп бр. .../... и кп бр. ... КО ..., као послужних добра, и то најкраћим путем преко доњег дела парцела кп бр. .../... и кп бр. ..., ка најближем јавном путу у улици ... у ..., што су тужени и њихови правни следбеници дужни да признају и трпе, те да се изврши укњижба наведеног права службености пролаза у надлежној Служби за катастар непокретности, те тужиоци обавезани да туженима ББ и ВВ на име трошкова поступка исплате износ од 467.080,00 динара са закоснком затезном каматом од извршности до исплате, а туженом ГГ износ од 238.500,00 динара. Ставом другим

изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова парничног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију су благовремено изјавили тужиоци, из чије садржине произлази да исту побијају због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...18/20, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за утврђење права службености колског и пешачког пролаза у корист парцела тужилаца, као повласних добра, преко парцела тужених, као послужног добра, тако што је исти одбијен, у чињенично-правној ситуацији да су тужиоци као имаоци јединствене парцеле кућног плаца која је имала прилаз путу, исту поделили и ћерки поклонили парцелу до пута, преко које имају несметан пешачки прилаз породичној кући, тужиоци су својим поступањем дошли у ситуацију да њихове парцеле остану без колског изласка на пут, због чега немају право да захтевају конституисање права службености пролаза преко парцела трећих лица у смислу члана 49, 50. и 53. Закона о основама својинскоправних односа, чак ни у ситуацији када могућност колског прилаза преко парцела насталих деобом јединствене парцеле изискује одређена улагања. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, те да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио применом одговарајућег материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати и да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 20.11.2017. године, а вредност спора означена у тужби је 100.000,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић